

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

Λάρισα 06-07-2017

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 338**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη αναίρεσης κατά της υπ. αρ. 442/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας.

Στη Λάρισα σήμερα 06-07-2017 ημέρα της εβδομάδας Δευτέρα και ώρα 12:30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 44582/30-06-2017 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 355/28-02-2017 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ.κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Αναστασίου Μιχαήλ, 3) Δαούλας Θωμάς, 4) Νταής Παναγιώτης, 5) Σούλτης Γεώργιος και 6) Τσιλιμίγκας Χρήστος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, μετά από συζήτηση σχετικά με το θέμα: Άσκηση ή μη αναίρεσης κατά της υπ. αρ. 442/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 του Ν.3852/10.
2. Τη με αριθμ. πρωτ. 28277/05-05-2017 αίτης της κ. Βασιλικής Σκουτή-Τσικριτζή.
3. Τη με αριθμ. πρωτ. 44522/29-06-2017 Γνωμοδότηση του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Η Βασιλική Σκουτή-Τσικριτζή του Δημητρίου άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας την από 14-12-2010 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1161/2010 αγωγή της εναντίον μας, με την οποία, ζητούσε να αναγνωρισθεί ότι απασχολείται στο δικαιοπάροχο μας Δημοτικό Παιδικό Σταθμό Δήμου Γιάννουλης από 24-3-1999 δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας της και να υποχρεωθούμε να της καταβάλουμε το ποσό των 11.137,50 ευρώ για μισθούς υπερημερίας των μηνών Οκτωβρίου 2010 μέχρι και Αύγουστο 2011. Επίσης, με την ίδια αγωγή της εναντίον μας η εναγόμενη ζητούσε να καταδικασθούμε στη δικαστική τους δαπάνη.

Η εν λόγω αγωγή συζητήθηκε, στις 10.1.2013 και εκδόθηκε η με αριθμό 77/2013 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας. Με την απόφασή του αυτή το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή. Κατά της πιο πάνω απόφασης ασκήθηκε έφεση από το Δήμο Λαρισαίων, η οποία απορρίφθηκε με την υπ.αρ. 442/2015 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας. Ακολουθώντας η ενάγουσα υπέβαλλε την με αρ.πρωτ. 28277/2017 αίτηση – δήλωση – παραίτηση της στο Δήμο Λαρισαίων με την οποία επικαλούμενη πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου ζητά να μην ασκηθεί από το Δήμο Αίτηση Αναίρεσης παραιτούμενη από τις μισθολογικές φύσεως απαιτήσεις της, πλην αυτών που επιδικάσθηκαν με την υπ.αρ. 442/15 απόφαση, παραιτούμενη μόνο των τόκων αυτής από 30/10/2015 και εφεξής.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ 1 περ ιγ ν. 3852./2010 η Οικονομική Επιτροπή αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων καθώς και για την παραίτηση από αυτά. Για την περίπτωση αυτή η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 που όριζε ότι προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, περιλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ένδικων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης, εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου καταργήθηκε με το άρθρο 54 του Ν. 4447/2016 (ΦΕΚ Α 241).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση με την υπ.αρ. 442/2015 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας κρίθηκε ότι επί διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ή έργου, που καταρτίστηκαν από το Δημόσιο, κλπ. πριν από την έναρξη ισχύος της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28/6/1999 (που δημοσιεύθηκε την 10/7/1999 στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) και ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τα ΠΔ 81/2003 και 164/2004 και των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, που

προστέθηκαν κατά την αναθεώρηση του έτους 2001 και ισχύουν από 18/4/2001, με τις τελευταίες των οποίων απαγορεύεται η μονιμοποίηση του προσλαμβανόμενου ως άνω προσωπικού (με συμβάσεις έργου ή διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου), ακόμη και σε περίπτωση που οι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δεν εφαρμόζονται οι ως άνω συνταγματικές και άλλες διατάξεις, διότι αυτές (συμβάσεις έργου ή εργασίας) έχουν προσλάβει ήδη κατά το χρόνο που εκτείνεται η έννομη σχέση και το αντικείμενο της, δηλαδή πριν από την έναρξη ισχύος των συνταγματικών και λοιπών διατάξεων, τον χαρακτήρα της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, ακόμη και αν κατά την πρόσληψη ή την κατάρτιση των συμβάσεων αυτών, παραβιάστηκαν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, που διέπει την πρόσληψη ή την κατάρτιση της συμβάσεως, των διατάξεων του άρθρου 21 του Ν. 2190/194 και του άρθρου 6 του Ν. 2527/1997 (Ολ.ΑΠ 7/2011, ΑΠ 15/2012, ΑΠ 1233/2011, ΑΠ 1618/2011).

Το αυτό δε ισχύει, υπό τις προαναφερόμενες προϋποθέσεις, και όταν μία μόνο (η πρώτη) από τις διαδοχικές αυτές συμβάσεις καταρτίστηκε πριν από την έναρξη ισχύος των παρ 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος (18-4-2001) και της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ (10-7-2001) (ΑΠ 928/2013, 2239/2013). Για την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων ως σύμβασης εργασίας νοείται όχι μόνο η τυπική σύμβαση εργασίας, αλλά και η απλή σχέση εξαρτημένης εργασίας (πρβλ ΑΠ 280/2015).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο έκανε δεκτό ότι η σχέση εργασίας της ενάγουσας άρχισε την 24-3-1999 (βεβαίωση αποδοχών προσκομίστηκε από 1/1/2000, βλέπετε την συνημμένη). Υπό οποιαδήποτε εκδοχή, η ενάγουσα αποδεικνύει σχέση εργασίας πριν την 18-4-2001 και ως εκ τούτου πιθανολογούμε ότι τυχόν άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως δεν θα ευδοκιμήσει.

Επειδή πλέον, η Οικονομική Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την μη άσκηση ενδίκου μέσου, χωρίς τις προϋποθέσεις του εδ β της περ ιγ της παρ 1 του άρθρου 72 ν. 3852/2010. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, ακόμη και να ίσχυε η καταργηθείσα διάταξη θα μπορούσε να μην ασκηθεί αναίρεση, αφού πληρούνται και οι προϋποθέσεις της καταργηθείσας διάταξης [το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου Δικαστηρίου (του Αρείου Πάγου) εν προκειμένω].

Σημειωτέον ότι η παρούσα αποτελεί «απλή» γνώμη στερούμενη δεσμευτικότητας και ότι εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Οικονομικής Επιτροπής η άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου.

Ως εκ τούτου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της αναιρέσεως.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση αναίρεσης κατά της υπ' αρ. 442/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

M U N I C I P A L I T Y O F L A R I S S A

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΔΑΟΥΛΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΝΤΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΙΛΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ**